

Het Muiderslot

Wat boften we met het weer op onze reis naar het Muiderslot.

Het is niet de makkelijkste plek om met openbaar vervoer te bereiken, maar niets houdt de groep van 20 deelnemers tegen! Aangekomen bij het slot maakt het slot toch wel heel veel indruk! Prachtig met die slotgracht eromheen en de tuin moet ook heel mooi zijn in de zomer.

Omdat we met 20 mensen zijn hebben we twee gidsen tot onze beschikking.

En zo gaat de gids ons vertellen dat het slot rond 1285 gebouwd wordt door Floris V. Graaf van Holland. Hij, zo vertelt de gids, was eigenlijk zijn tijd ver vooruit.

Hij zag dat zijn onderdanen, de boeren en de burgers intelligente mensen waren en dat enkele van deze mensen best een bestuurlijke functie zouden kunnen bekleden.

Hij schijnt inderdaad een paar "gewone" mensen in de adelstand te hebben verheven.

Nou, dat schoot de "echte" adel in het verkeerde keelgat.

Gijsbrecht IV van Amstel, Herman van Woerden en Gerard van Velsen beraamden een akelig plan. Ze namen Floris gevangen en zetten hem vast in zijn eigen slot. Maar ja, dat vonden de boeren en burgers weer geen goed plan en ze trokken met z'n allen naar het slot om Floris te bevrijden. Ach en toen hebben de edelen Floris op zijn paard vastgebonden en eigenlijk wilden hij vluchten, maar is toen in een sloot beland en daar door de edelen met messteken vermoord.

Even nog over het slot, dat is heel strategisch gebouwd, vroeger moesten er alle schepen langs, want de handel ging in Holland hoofdzakelijk over water. En wie langs het slot kwam, betaalde tolgeld.

Daar had Floris in de Vecht een ketting voor gehangen, dus niemand glipte zonder te betalen er doorheen.

Na de dood van Floris V zou het kasteel verwoest zijn door bisschop Willem van Mechelen en later zou graaf Albrecht van Beieren het weer

hebben opgebouwd. Maar daar is geen hard bewijs van.

In de Tachtigjarige Oorlog werd het slot in 1577 namens Willem van Oranje ingenomen. Wij weten nog wel meer uit de geschiedenis over de Muiderkring. Dat P.C. Hooft het Muiderslot als ambtswoning had en dat hij hier zijn illustere vrienden ontving, zoals Vondel, Constantijn Huygens en Maria Tesselschade.

Over Maria Tesselschade bestaat een leuke anekdote. De vloot van Roemer Visscher lag bij Tessel toen er een vreselijke storm woedde.

In die stormnacht werd zijn tweede dochter geboren, maar werd ook de hele vloot vernietigd. Dus was het Tesselschade voor Roemer Visscher. Vandaar de naam. Gerelateerd aan de ramp bij Tessel.

Maar, zo vertelt de gids, deze beroemde mensen staan wel bij elkaar op een schilderij, in werkelijkheid zijn ze nooit bij elkaar geweest.

De laatste renovatie, nadat de Fransen er hun paarden in gestald hadden en er nog meer narigheid met het slot was gebeurd, is in 1895 door Cuypers gedaan en dat is hoe het er nu uitziet.

Wel met de tekeningen van destijds, dus wel ongeveer hoe het moet zijn

geweest. Alleen de waterput op de binnenplaats is pure nep. De gids vroeg aan ons waar men dan het drinkwater vandaan haalde, want de Zuiderzee was zout en dus het grondwater brak en niet geschikt voor drinkwater. In de kelder zo wordt ons verteld was een bak en daar werd het regenwater naar toe geleid. En zo had men drinkwater.

Nu komen we bij een zeer merkwaardig schilderij, waarop te zien is dat een man een hoofd gaat afhakken van een andere man en daarnaast zitten mensen met groene kolen in plaats van hoofden en de laatste krijgt een nieuw hoofd opgezet.

Wel vertelt de gids, hier worden hoofden gebakken voor mensen die niet tevreden zijn met het hoofd wat ze hebben.

Zolang het hoofd opnieuw gebakken wordt hebben ze een kool in de plaats.

Maar ja, soms was het nieuwe hoofd halfgaar en ging je verder als halfgare door het leven, of het was een misbaksel geworden, nou dan was je er helemaal klaar mee.

Gelukkig doen we dat tegenwoordig niet meer en moet ieder maar tevreden zijn met het hoofd waarmee hij of zij geboren is.

En zo komen we aan het eind van de rondleiding!

Veel wijzer en zeker van plan nog eens terug te komen.

Martina Rappange